

likare än ditt, synnerligast som gubben Appelbloms försvinnande är konstaterat men mig veterligen har ingen anmält förlusten av en ko. Dessutom borde väl Johan Svensson kunna skilja en människa från en ko, även om den ligger under ett täcke.

— Ja, ja, du kan ha rätt, det har jag ju också redan medgivit. Men fakta böra ses från mer än en sida. Det finnes flera omständigheter som tala emot, att gubben Appelblom blivit mördad på denna plats.

— Låt mig höra dem, bad länsmannen i ivrig ton.

— Jo, återtog Alf Grane, för det första synes det mig ganska osannolikt, att Appelblom under en nattlig promenad slagit in på denna steniga biväg, då han hade en öppen banad väg att följa.

— Ja, men man kan tänka sig att gubben haft något visst mål åt detta håll, invände länsmannen. Han var så hemlighetsfull och egen, att hans avsikter svårigen kunna beräknas.

— För det andra veta vi ju att ett mord på Appelblom ingalunda låg i de båda Labanssönernas intresse. Man slaktar ej gärna gåsen, som värper guldägg. Men vi veta ock att »Kniven» och »Kalle Tång» stå i nära förbindelse med David Labansson, ja, t. ex. vid det senare inbrottet arbetat såsom hans verktyg. Det förefaller då osannolikt att de skulle till den grad ha motverkat sin arbetsgivares intressen att de mördat Appelblom.

— Det kan synas så, medgav länsmannen, men man kan ju tänka sig den möjligheten att Labansson glömt att giva sina hantlangare föreskrifter i detta hänseende. Kanske ha de icke ens känt Appelblom. De ha på natt-